

סגן רונן סופר

4300994

בן זרד וששון

נולד ב - 18.3.1966

התגייס לצה"ל ב - 29.7.1984

שרת בגדוד "גדעון"

נפל ב - 6.11.1987

בעת מילוי תפקידו.

סופר, רונן

בן ורד וששון. נולד ביום י"ח באדר תשכ"ו (10.3.1966) בקריית חיים. בן בכור למשפחה בת שלושה ילדים. רונן למד בבית-הספר היסודי על-שם גורדון, בחטיבת הביניים ובבית-הספר התיכון על-שם רוגוזין במגמה הביולוגית. בנעוריו היה רונן פעיל בתנועת הנוער 'השומר הצעיר' תחילה כחניך ובהמשך גם כמדריך. בתקופה זו היה גם שחקן כדורעף במסגרת נוער קריית אתא. טרם גיוסו לצה"ל זומן למבחני צוות-

אוויר, ובהמשך לצוות-ים.

שאיפתו של רונן הייתה להגיע ל"גולני" וכאשר התגייס בשלהי יולי 1984, התנדב ל"גולני". את הטירונות סיים כחניך מצטיין פלוגתי והמשיך לקורס מ"כים, שגם אותו סיים כחניך מצטיין. לפי דרישתו, חזר לאמן טירונים וזאת למרות שקיבל זימון ישיר לקורס קצינים. לאחר תקופת הדרכה יצא לקורס קצינים וסיימו בהצטיינות. הוא נשאר להדריך בבה"ד 1 על אף רצונו לחזור לחטיבה. בסיום תקופת ההדרכה חזר לגדוד והחל את תפקידו כמפקד מחלקה.

בטפסי חוות-הדעת קיבל רונן הערכות גבוהות במיוחד. מפקדיו ציינו כי רונן נוסך ביטחון רב ואמון בפקודיו, עושה עבודתו ברמה גבוהה ופועל תמיד בשיקול דעת. כמו-כן צריך שהוא אינו מקבל הוראה כדבר המובן מאליו ואינו חושש לעמוד על דעתו ולהתווכח עם מפקדיו. רונן הועלה לדרגת סגן בסיום הטירונות של מחלקתו והמשיך לשרת כמפקד מחלקה בגדוד 'גדעון'. מפקדיו קיימו איתו שיחות רבות במטרה לשכנעו לקבל את תפקיד סגן מפקד הפלוגה אך הוא העדיף להמשיך עם מחלקתו.

ביום י"ד בחשוון תשמ"ח (6.11.1987) נפל רונן בעת מילוי תפקידו. הוא נספה במרצב בצפון בהתפוצצות אמצעי לחימה והובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחוף הכרמל. הותיר אחריו הורים, אח – טל, ואחות – הילה. במכתב תנחומים למשפחה כתב מפקד היחידה: "רונן השכיל לשמור על קשר הדוק עם מחלקתו. כושר מנהיגות, מקצועיות ודבקות במטרה, היו התכונות הבולטות אצל רונן".

קצין צה"ל נהרג

בהתפוצצות תנור

סולר בצפון

נסיבות הפיצוץ עדיין לא ברורות; החקירה נמשכת
□ הלוויתו של סגן רונן סופר תצא היום ב־2.30
מביה"ח רמב"ם לבית הקברות הצבאי בחוף הכרמל

קצין נוסף. קצין שלישי, שהיה גם הוא
בחדר, לא נפגע.

הדי ההתפוצצויות נשמעו בכל
האיזור. תושבים במטולה חששו, כי
מדובר בירי קטיושות. כוחות הצלה
נכנסו לכוננות, אך כעבור זמן קצר
התברר, כי לא מדובר בפיגוע טרור.

למיתקן הצבאי הוועקו אמבולנסים
של מגן-דוד-אדום, מכוניות-כיבוי וצי-
ווחי חירום, שפינו את הנפגעים, כיבו
את האש, והביאו להפסקת ההתפוצצויות
ות. האיזור כולו נסגר למשך כשעה.

הנסיבות להתפוצצות התנור עדיין
אינן ברורות. חוקרים של מצ"ח ואנשי
המעבדה לזיהוי פלילי של משטרת
ישראל פתחו בחקירה.

רונן סופר, שנהרג באסון, נולד בקי-
רית-חיפה. הוא למד בבית-הספר התי-
כון "רוגוזין" בקרית-אתא במגמה הב-
יולוגית. ביולי 84 התגייס לצה"ל,
ולפני כשנה וחצי סיים קורס קצינים.

- מאת דני שרדה, כתבתנו הצבאי,
ראריה קיזל, כתב ידיעות
אחרונות -

קצין צה"ל נהרג שלשום
בהתפוצצות תנור סולר במיתקן
צבאי ליד מטולה. קצין אחר נפצע.

הקצין שנהרג הוא סגן רונן סופר,
בן 21 וחצי, מקרית-אתא. הלוויתו
תצא היום בשעה 2:30 אחרי-הצהריים
מבית-החולים רמב"ם לבית-העלמין
הצבאי בחוף הכרמל.

האסון אירע ביום שישי, סמוך לש-
עה 8 בבוקר. קצין שהיה בחדר החד-
רים במיתקן ניגש לתנור הסולר, וניסה
להדליקו. לפתע נשמע רעם אדיר,
והתנור התפוצץ.

כתוצאה מן הפיצוץ נהרג במקום
סגן רונן סופר.

תחמושת שהייתה בחדר החלה לה-
תלקח ולהתפוצץ, וכתוצאה מכך נפצע

סג"מ רוני סופר נהרג בהתפוצצות מסתורית במיתקן צה"ל בצפון

טרם ברורה סיבת הפיצוץ בו נפצע קשה חייל נוסף ■ פיגוע חבלני
לא מוצא מכלל אפשרות ■ הלוויית הקצין תערך היום בחיפה

הגליל באזור מטולה. הוקרי מצ"ח והמחלקה לזיהוי פלילי של המשטרה בודקים את סיבת ההתפוצצות. הפיצוץ העז אירע בשעה 9 בבוקר. המשך בעמוד 2

מאת עמנואל רוזן, יהודה גורן ואמיר גילת

סג"מ רוני סופר נהרג ביום ו' בבוקר, בהתפוצצות במיתקן של צה"ל באצבע

סג"מ רוני סופר

המשך מעמוד 1

ביום שלישי שעבר הגיע רוני לביתו החדש ברחוב ארלוזורוב, לשם עברה משפחתו רק לפני חודש ימים. הוא הספיק להיות בו בחופשה אחת בלבד - סיפר בבכי אביו. רוני קפץ הביתה לשעות אחדות לאחר שהיה במשימה מיוחדת: הוא ניסה לשכנע את אחד מחייליו שערק מהצבא לחזור לשיירות.

ביום שישי בצהריים הגיעה בשורת האיוב למשפחת סופר. "אנחנו לא יודעים בדיוק מה קרה. אמרו לנו שאפרד שהיה מונח ליד תנור התפוצץ וגרם לתאונה. עוד לא הודיעו לנו איך זה קרה, יש לנו רק השערות".

רוני עמד להשתחרר בעוד שמונה חודשים. הוא הניח אחריו שני הודים, ששון ורד, אחות הילה ואח טל, שהתגייס לצה"ל ביום רביעי שעבר.

רוני יובא היום בשעה 2.30 בצהריים למנוחות בבית העלמין הצבאי בחוף הכרמל בחיפה.

יחד עם סג"מ סופר היו בחדר שני חיילים נוספים, שאחד מהם נפצע קשה והשני הועף מהחלון החוצה מעוצמת ההדף.

סיבת ההתפוצצות טרם הובררה. תחילה הועלתה השערה, שהיה זה תנור הסולר בחדר שגרם להתפוצצות, אולם החוקרים סבורים כי מדובר בגורם אחר והם בודקים את כל האפשרויות. אין מוציאים מכלל אפשרות שהיה זה פיגוע חבלני, אך הסבירות לכך נמוכה.

כוחות משטרה גדולים, כבאיות ואמבולנסים רבים מאצבע הגליל חשו ביום ו' בבוקר למטולה בעקבות ההתפוצצות ובעקבותיה השריפה שהתפשטה בליווי סידרת פיצוצים שנמשכה כשעה.

רוני, בן 21, נולד בקרית חיים וסיים את לימודיו במגמה הביולוגית בבית הספר רוני זין בקרית אתא, עיר מגוריו. הוא התגייס לצה"ל ביולי 1984 ולפני ארבעה חודשים נכנס לשיירות בצבא הקבע.

רזנן !

רזנן, אני כל-כן ניתגעגעט אליך, צוה אני יכולה לעשות כדי לנגות חלק צהשלגבת הנצצאת בתוכי, אך אנשין לחיות בלעדיו רזנן שלי, הרי תבר חי' היית, ובשנים האחרונות בציוד כאשר הבשלת והפכת להיות לגבר, גבר שכל אם הייתה גאה בו .

כאשר דאית את פלוצת השיער שעל החזה שלך, חשבתי לעצמי בעצם עדין לא גרמת להבשיל, האם זה יתכן שגזרת לחיות ? והאם אני יכולה להשלים עם זה שאתה לא בחיים ? אך אפשר ?

רזנן יקירי ! לו רק יכולתי לראות אותך רק עוד פעם אחת לרגע קט הייתי צשלגבת בחי'. קשה לי לשאת בעובדה שאראה אותך רק יתוך מסגרת שעל הקיר, אתה צסתכל בי ולא ניגב, אך זה יכול להיות ...

איפה צחוקך הניתגלגל, איפה שנחת החיים שלך יקירי, איפה בני בכורי השחרחר עם העצים הגדולות, והריסים שאין להם סוף עם השפתיים הדובעניות והסוויץ על הלחיים שהסגיר את בריאותך ושנחת חיך, לצדות העיפות והאחריות שפקדה אותך, תמיד לשבאת הביתה צחקת עד לב השניים, צחוק הנילוה באושר בעיוסקת רקע דועשת ללא הפסק. ופתאום שקט. שקט של יסורים פנימיים וחריקת שעים, שקט שאי אפשר לבטאו בנילים, פשוט כל הרעש, ההנולה, שנחת החיים, הציפיה לבואו, הריח שבן החום שבגופך והיפוי שלך ענינים באדעה ?

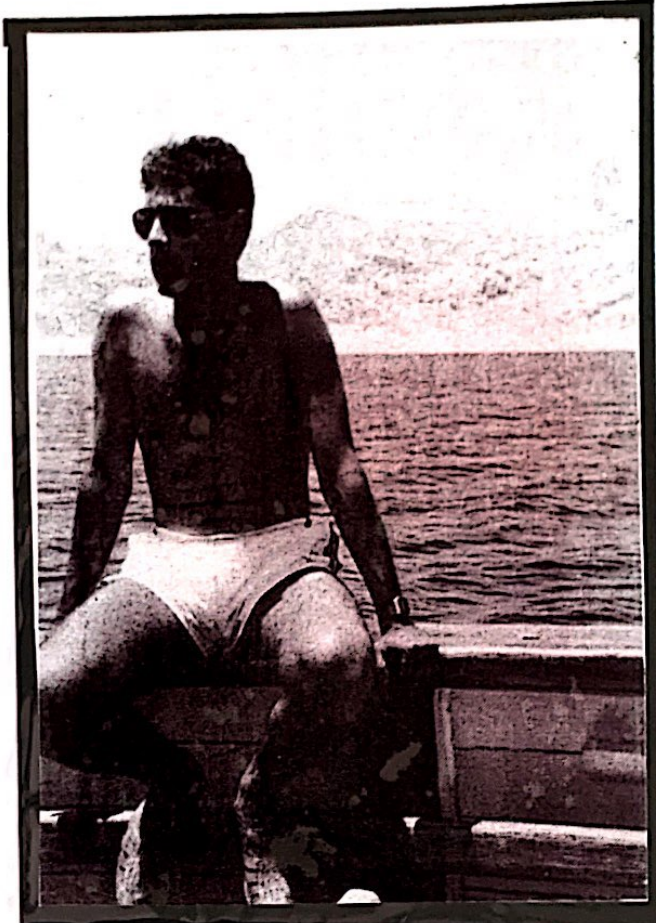
אנא .

שירים שנכתבו על-ידי אחותו

ארחי !

אח רונן היה לי
אח חמים ועוב
אך יום אחד לפתע
הודיעו כי הוא איננו עוד
ליבו נלקח עיני
נלקח לעולמים
לראות אותו כבר לא אוכל
בוכה אני
בוכה מאוד
והדמעות-נוזלות
נוזלות ...
שירת הוא בגילי
שירת שנים רבות
וכך פרש אחי כנף
וסדק לעץ גילי נוסף.
הילה

לך ועליר רוגן

.2

כל דקה
 כל שניה
 אתה זשב כאן איתי
 ולא עוזב,
 אתה בינתי
 אתה בתוכי
 וזה לא יעזור
 גם עם עצבת
 נפשית אתה איתי
 אולי אותך לא רואים
 וזה קצת נואב
 אבל אותך פוגשים
 כי אתה לא עוזב
 אתה באויר
 אתה בחלל
 וזה לא נשנה
 כי אתה איתנו
 ואנחנו תמיד איתך

.1

זכון שלא תמיד היית זחמד
 וזכון שלא תמיד היית שלית
 שכולה תכלת
 וזכון גם שלפעמים נאוד
 עצבנת
 אבל, הרי היו רצעים שנאוד אהבת
 רצעים פים, כל-כן עלמים
 ועכשיו הם זראים כל-כן ריקנים
 הרי אי אפשר גל אח גדול עוגר
 כזה שיודע לפצק ולהבין
 כזה שאין עוד אחד כמותו
 אחד שלו תמיד סיפרת את הכל
 כזה שהיית פזוק אצל כל עיל...
 ועכשיו, בלי האח הגדול והעבין
 קשה לחזור לחיים הרגילים
 כי אוחנו אתה אהב
 ונציצו בעת אין שום תגובה
 עכשיו הוא שוכב לו בתוך
 ביתו שלו, בעולמו שלו,
 שאין נצנו דרך חזרה
 ואתה כל-כן רוצה
 לשעב ולראות
 את אוחנו החה שמהבת נאוד...

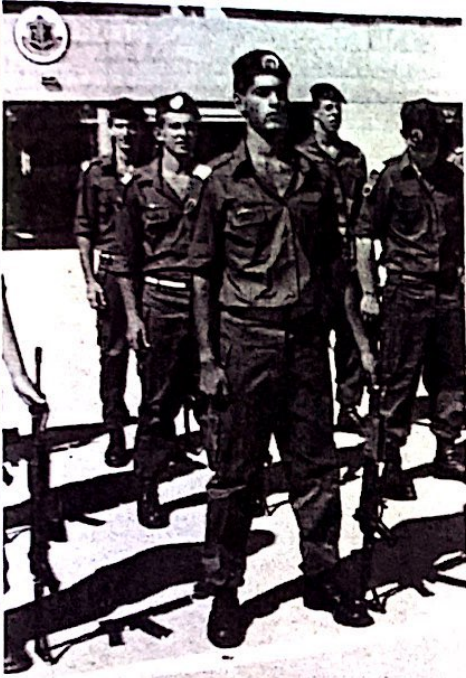
לפני זמן מה
היה פרח
פרח יפה, פרח טוב

אכיום אחד
החליט נישקו
כי את הפרח צריך לגדלים
אך הוא לא ידע
הוא לא הבין
כמה צער נעשה זה יציא
כמה כאב וסבל ...
לא הוא לא ידע
אחרת לא היה עושה זאת
הוא פשוט לא ידע מי זה
אותו פרח -
אותו פרח שגדל 22 שנה ...
סתם לפתע עקר אותו מן
האדמה ...
הוא לא תאר לעצמו כמה
עורשים היו תלויים בפרח זה ..
אילו ידע
לא היה עושה ...

האח
הבכור ...

לדרוכן.

שפע ברכות לסיום קורס הקצינים.

עלה והצלח בכל אשר תרצה.

מי יתן ונמשיך לרוות נחת וגאון

ממך לאורך כל הדרך.

מאמריך והורריך

8.7.86

רונון

קצין מקצועי שאחריו היינו מוכנים ללכת בעיניים עצומות.
הוא היה אדם כלא פשרות בכל מה שנוגע או חשוב ליכולת שלנו כחיילים
ולמקצועיות שלנו כלוחמים. ועם כל זאת הוא מצא וידע את העיתוי והזמן לצחוק
וללהתכוצץ אתנו.

רונון חסר כנו מאד כבן אדם הוא היה אחד ששיך לפלוגה כמו בן משפחה.
הצבא איבד את אחד הקצינים המקצועיים שיש לו!
אני עדיין זוכר את אותם תדריכים לפני כל מארב או טורס בלבנון, אותם פרטים
קטנים שעליהם רונון חשב והדגיש כדי שהכב יהיה מושלם.

ואכן כוכם ידעו שעם רונון לצאת זה להיות בטוח.
אחריו הייתי הוכך בהרגשה בטוחה שהוא יודע טוב מאד מה הוא עושה.
בטבע או נכון יותר באופי שכו הוא היה סמכותי, מקצועי ובטוח בדרך שבה הוא
פועל.

עדיין קשה לנו לעכ את העובדה שהוא לא יחזור.
כולנו ממשיכים לחיות עם הזכרון של דמותו למפקד וכבן אדם הוא יחסר לנו
מאד.

בוכים בשקט.

כוחשים את הפאב

מנסים להבין שהוא לא ישוב.

הוא היה, הוא עשה, אבפ הוא אם עבר מת.

תאונה מצערת או אופי חוסר משמעת כמו שהמגיד מגדיר זאת.

זה קרה מהר מאוד. תוך שבדייר שניה הוא הפך מהווה עם עתיד לעבר ככא רוח
חיים.

מתי לוי

עוכם אפזר כוחשים פופם וממשיכים לבכות בשקט.

חבריו לצבא מספרים

בנג

רוגן היה אוכי הקצין הכי מקצועי שהקרתו.
תמיד סגר את העניינים המקצועיים עד הפרט הקטן האחרון.
רוגן לימד את הפלוגה הזאת והעביר לה הרבה מעצמו.
אך בשבילי למרות שזכורים לי הרבה רגעים עם רוגן.
במיוחד על הסיוורים, כל מיני רגעים רגשניים שנחרטים בזכרון, רגעים יפים
שלא שוכחים.
למרות כל זאת רוגן במנתו לימד אותי את הצד האחר, הרגע שאחרי הפיצוץ, שבו
נכנסנו והוצאנו אותו, השכבנו אותו וטיפלנו בו.
לעולם לא אשכח את פניו שלא שוננו, כיצד בהה במבט חלול, את הדם שפרץ מחזהו
בעת ההנשמה, את ריח השריפה מסביב ואת מאע פיו בעת ההנשמה.
רוגן כאולם לא אשכח.
יהי זכרך ברוך.

אוהד אימכ - חובש

פרחים של מלחמה

ים של פרחים מרבדים מרבדים
ים של פרחים מכל המינים
פרחים של מלחמה.
ואני נלחם בשם העולם על שקט, על שלוה
רק רוצה להביא לך פרח של אהבה.
אך מה שנותר כאן זה רק פרחים של מלחמה.
יפים הם הפרחים רק צבועים בשחור.
בוכים הם על הווה עבר על הדרור.
כך הם הפרחים פרחים של מלחמה.

שלמה לניאזו.

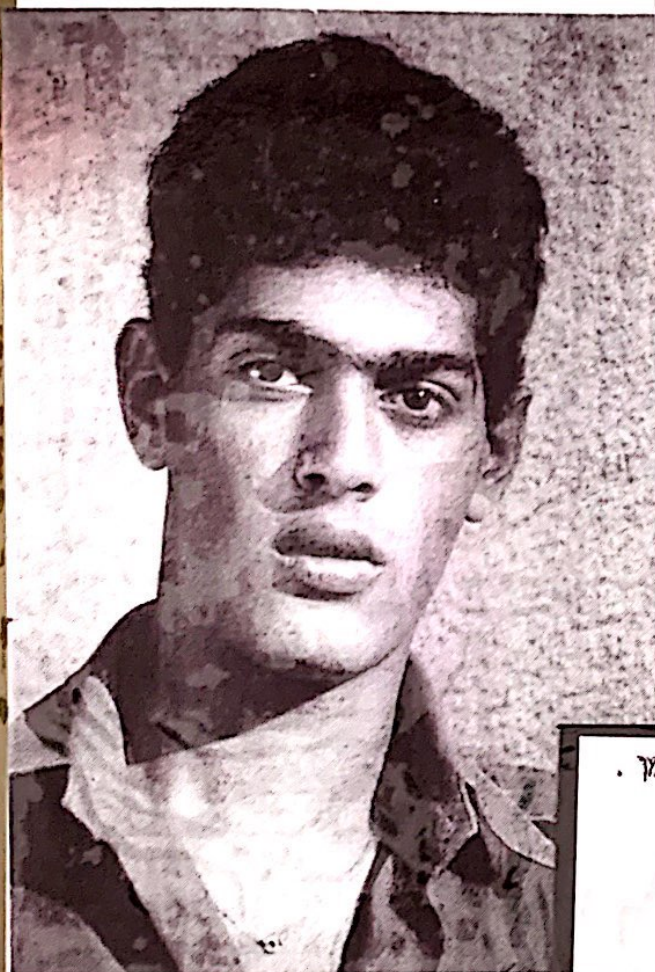
רונן

זוג עינים שחורות
מבט קשוח.

חיוך דקיק על שפתו
כך נראה אותו הנער.

ועל הקשיים כך הוא גבר
מבלי כומר מיכה מיותרת,
בלי כספר שום סיפור.

חיש מהר קפץ קדימה ועמד בדיבור
כמו אב המשגיח על יכדו
כך גידל את המחזקה.
כמו אם מרחמת הקשיב ככל צרה.

עברו 9 חודשים היכדים גדלו להם מזמן.

הם נהפכו לגברים.

ורונן עזר לצידם.

אם הטווס יצאנו יחד

וביחד פתחנו את הציר

בארוחות, בשינה ובמקלחת.

סיפרו את החוויות ושרו את השיר

רונן במחפקה פיתחה תקוות,

תדע אוכי אתה איננו, אך אנחנו נמצאים.

כמעטך ולמעננו אנחנו ממשיכים!!

שכמה כניאדו

הפרח שנהטף בדמעות.

גם הפרח לפני שנובכ
מראה סימנים של שכום.
אך אתה השארת חכל אפל
נקטפת וכא תשוב עוד הכום.
היית מנהיג ודמותך שהוביכה
בין אויב ושביכי מכחמה.
כפתע את החיוך האפיקה
נטמנה בין עפר ודממה.
צעדת הבטחון עם ראש מורם
ואנו עמך כצוות.

אך גורל אכזר למרירות גרם ועשה מציאות כואבת.

כא נשכח לעוכם את אותה הדרך
מראשית עד בוא הקץ
איך תקוותיך מכאות הערך
הפכו כחכום מתנפץ.
כנו היית כאבא
וידעת כתת מחום הכב,
ועתה בדמותך איך אגע בה?
השאירה בי דמעות וכאב.

רונן - זה אני שמבטיח בדרכך כלכת לעד
ובדרך זאת את שחינכת אנציוח לעוכם,
כא נשאיר אותך לבד.

מתי לוי

לרונן

מסע 70. מסע סיפוס סיום טירונות כוכם ממשיכים קדימה.
רונן קורא כי "סודרי עבור אהורה" ונותן כי את השם "אוטובוס פלוגתי",
באמצע המסע צריכים לעזור כמושהו רונן צועק: "אוטובוס תגיע!" נותן כי
צ'פחה על הגב מעודד לעוד כמה ק"מ ודוחפים ביחד מאחור. עשרה ק"מ אחרונים
טל מעביר כי אח המ.ק. עכשיו אני קשר שכ רונן שסוגר את הכח הפלוגתי
מאחור.

הפער גדול הפלוגה קדימה, רונן ואני מאחור. שכומי בא ואומר כי: "סודרי
עבור קדימה" רונן אומר כן תשאר אותו איתי, שכומי מתקדם. רונן ואני שקטים
מאחור ואני חושב על הבעיות שהיו לרונן ברגלים בטירונות ועל המאמץ שהוא
משקיע, רונן אומר: "ראש-טוב עוד חמש ק"מ גומרים" ורק אז הבנתי כמה כאבו
לו הרגלים.

רונן מוציא את עיפרון הזיקוקים שכו מרכיב זיקוק ירוק ונותן כי לירות
רואים את בז"ק אני יורה את הזיקוק, כל הפלוגה עם העינים למעלה.
צעקות שירים עיפות, רונן נותן כי צ'פחה רצינית על הגב ואומר: "היית
גדול!!"

הרגשתי טוב ואמרתי לעצמי שדוגמא נוספת אני כוכם מרונן :
כח רצון והתמדה והשקעה בכל מצב.

מיקי סודרי

לרונן היקר!

היית לנו קצין כמופת
אך ביום בהיר הגיע העת.
אותך לעולם נזכור ולא נשכח

קובץ שירים שנכתבו ע"י רונן

(ו) נכתב ב. 10.7.85

לא קים
אנא ענך חוס עלי ושעור עלי..
אל אלוהים נעה אדע יתי הפחד
וסיני השאלה?
אתה שם שבשנים עזור לי ...
עזור לי ...

בהורדת סיפות כן העינים
עזור לי בלהיות גבר
ותן, תן לי הרבה אהבה
ללא שבר

לו הייתי איתך יכול לשוחח
גם אם לא קים אתה
רק לנענן היופי שבעולם
ואם נחיר רוצה אתה
אז אנא ענך קח אותי
אלך, והגשם תפילתי
אלך.

נני ובשם רגשות העולם

רונן

(2) זכתב ג - 12,7,85

ושבי אחריו אלך כתמיד
כילד הזקוק ליד אוהבת
כך מרגיש אני בדגעני עצב,
מי יתן ומדע, ואולי רק
אשמע

כי באמת הדאגה קיימת
ואולי זה הפחד מפני נחר ...
שבליעדין ...
הגעגועים ירחקו לכת
ואת עצים

(4) זכתב ג - 15,7,85

אע אע השמש שוקעת
ככסה באזם ערמוני את
פסגות ההרים

הנחשבות צודדות
אל מעבר לאופקים
ודמותך מופיעה נבעד לצללים
צותן יד ועוד יד
וחיוך על הפנים
לך שהתגעצתי כל כך
את היופי שבעע עליך הדמנה
של רוח זשבת
רוח הנשמה
קריאת תן קודעת את הדמנה

הרוח לוחשת דבר לא
טוב

עיניים בוהות בחלל -
וננסות להיתפס בנשמה
לא טוב

הנשמה נחוש לצוף
צודדת היא
מקוש לדרדד ועדודר לקוש
הדקירות אינן כואבות
הן נחדידות אותך
מעולם הדימיון

ממכתבים ששלח רונן ליקיריו

10.7.86

קטע ממכתב ששלח רונן למלכה ה' |

אני יודע שאתה חושבת על הילדים שלי ואתה יודעת
כמה אני אוהב אותם. אני חושב עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה חושבת עליהם גם אתה.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.
אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.
אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.

אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.
אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.

אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.
אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.

אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.
אני יודע שאתה חושבת עליהם כל הזמן.
אני יודע שאתה אוהבת אותם כמו שאני אוהב אותם.

מתוך מכתב ששלח רונן לורד החברה.

ורדה, אני פשוט מתגעגע אליך ולאזרחות, רוצה להתחיל לראות עוכם, להתחיל להרגיש את החופש, לעשות חיים בטבע, בים ואפילו במכון "המך שלמה".
כתרית את כל הריחות היפים והטובים של האזרחות. אפילו כריך המסריח שכ חיפה אני מתגעגע. את בוודאי אומרת שאני מורעל וכן שהרי יכולתי לצאת לאזרחות לפני 3 חודשים.

אז לפחות עכשיו אוכל לענות כך מבלי שתתפרצי ותפריעי לי כתימדי.
אני רואה את העבודה שלי כקצין וכמ"מ- כחלק הכרחי מחיי הצבא, כחלק שכל אדם חייב לאמץ לעצמו במידה ונתוניו מספיק טובים לכך.
אני מרגיש שאני עושה עבודה כמען מדינה, כמען צבא שגידל אותנו ואותי (אמור להגן עלי ועלך ועל חקת האדמה הקטנה שברשותי - תקראי לזה אידיאולוגיה או פטריטיזם כי אין זה משנה כלל באיזה מושג נשתמש אני פשוט מרגיש שאת העבודה הזאת צריך לעשות ואם כבר עושים אז עושים אותה על הצד הטוב ביותר שרק ניתן לעשות.

מעבר לזה ישנם אתגרים וסיכונים שהופכים את העבודה למענינת ומותחת ובקורתית על עצמך, אתה לומד להכיר את עצמך עד לפרט הקטן ביותר במצבים שלא הורגת להם באזרחות ובחיים הסדירים.

זה מגיע בצורה של התעלות על עצמך בצורת הפקוד והתפקוד האישי ועוד גורמים רבים אחרים, הגורמים לי להרגיש פעמים רבות שכל הצרות עליהם מדברים באזרחות, פשוט מתגמדות לאור הבעיות ובסכונים בהם אנחנו (הצבא) ואני כחייל וקצין מתמודדים אתם שהרי עוד לא מצאתי דבר שיכול להתעלות ולעלות בחשיבותו על חיי אדם על חיי חייל חייל שכנו שכמותו יש לי עשרים במחלקה.
טוב, אז זו התורה על קצה המזכג אוכי תוכלי להבין אותי פעם...

מאות ליוו למנוחות

את קצין גולני

שרונן קפץ הביתה לחופשה קצרה. היה זה ביום שלישי, כאשר יצא להפס הייל שנפקד לאחר שהשתחרר מהכלא. לסגן סופר ול את, טל, שהתגייס השבוע לצה"ל. אחותו, הילה, בת 13, היא תלמידת בית-ספר. רונן הוא בחור שיעד את עצמו לגולני. הייל מצטיין. היו פה חברים רבים וכולם אמרו שהיה אהוב, רודף צדק ויושר, אמר האב. בעוד שמונה חודשים היה אמור רונן סופר להשתחרר מהצבא ובתיכנון. אביו מספר כי תיכנן טיול בחו"ל ולימודי גנטיקה.

רונן סופר ז"ל

והצי סיים קורס קצינים. הוריו קיבלו את הידיעה על מותו שלושה ימים לאחר

– מאת אריה קיזל, כתב ידיעות אחרונות – מאות מתושבי קרית אתא, הברים ובני משפחה ליוו אתמול למנוחות את קצין צה"ל, סגן רונן סופר, בן 21.5 מקרית-אתא, שנהרג ביום שישי בהתאם סוציות שארעה במתקן צה"ל סמוך למטולה. סגן סופר הובא למנוחות בהלוויה צבאית בבית העל-מין בחוף הכרמל. רונן סופר נולד בקרית חיים, התחנך בבית הספר "רוגוזין" בקרית-אתא במג"מ מה הביולוגית, וביוני '84 התגייס לצה"ל ולפני כשנה

בצער רב וביגון קודר אנו מדויעים על נפילתו של בנו ואחייב היקר

סגן רונן סופר

הוליד: תצא היום, יום ראשון ס"ו בחשק תשמ"ח (8.11.87) מבית-החולים רמב"ם בשעה 2.30 אה"צ לבית-העלמין הצנאי חוף הכרמל חיפה

המתאבלים:
הורים: ששון וורד
אח: טל
אחות: הילה
וכל בני המשפחה

לששון וורד, טל והילה
אתכם באבלכם הכבד
בנסול הבן, האח

סגן רונן סופר

משפחות: סופר, נחום ועמרם

מודעת אבל

על הנייר כתוב בשחור שחור:

רוגן אינו

אבל הלב נשאר ריק

ללא הסכמה

מסרב להכיר בעובדות

מאמין רק לעצמו

מחכה עדיין

שתשמע דפיקה בדלת

והוא יכנס

חייכני ויפה כתמיד

ויאמר: "נפלה טעות דפוס"

ואני יושבת

עם עיניים מצועפות

ויודעת שהטעות נמצאת אצלי

ברגש הגואה

ובגעגועים לאדם.